

Tim Challies

Eléggé rendetlen-e a gyülekezed?

Szeretem a gyülekezetemet. Szeretem az embereket, akikkel minden héten együtt vagyok. Viccesek, és könnyű velük lenni. De ki mondta, hogy a gyülekezed veszélytelen és könnyű kell legyen? Mi van, ha egy jó, és áldott gyülekezet jele az, ha egy kicsit rendetlen?

Biztos vagyok benne, hogy ismeritek az elveszett juh történetét a Lukács 15-ből. Mi úgy hívjuk, hogy *Az elveszett bárány példázata*, de igazából *A szerető és kedves pásztor példázata*. Nem a juhokon van a lényeg ebben a történetben. Mint Jézusnak annyi példázatát, ezt is két típusú embercsoport előtt mondta el: az egyikbe tartoznak azok, akik a saját rosszaságukat ismerik, a másikba pedig, akik a jóságukról vannak meggyőződve. Ebben a példázatban Jézus elsősorban ezekhez a jó és vallásos emberekhez szólt.

A példázat egyszerű: egy juh elvándorolt a nyájtól és elvesződött. A pásztor pedig nem nyugodott addig, ameddig meg nem találta és vissza nem vitte. Elmegy, megkeresi, megtalálja, visszaviszi és örvendezik. Képzeld el a fáradt pásztort, aki messze, mindenfelé kellett menjen, hogy megkeresse. Képzeld el, hogy hányféleképpen reagálhatott volna, mikor végre megtalálta.

A pásztor megtalálja a juhot és megdorgálja: *„Te szerencsétlen juh! Hogy merészelsz elkószálni mellőlem?”* Nem. Nem feddi meg.

A pásztor megtalálja a juhot és megbünteti: *„Te buta, szófogadatlan juh. Megtanítalak én, hogy ne kószálj többet el.”* Nem, nem bünteti meg.

A pásztor megtalálja a juhot és megutálja: *„Koszor vagy és bűdös! Mibe keveredtél? Menj, tisztítsd meg magad aztán később visszajövök érted.”* Nem, nem teszi oda, hogy saját maga tisztálkodjon.

A pásztor megtalálja a juhot és eladja: *„Nem tarthatok a nyájamba egy olyan mérgező juhot, mint te. Tudod, hogy milyen helyzetbe hoztál mindenki előtt?”* Nem, nem szabadul meg tőle.

„Ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat.”

Igen, ez az. Mikor a pásztor végre megtalálja a juhát, gondját viseli. Felveszi azt a nagy, nehéz, mocskos juhot a vállára, és az egész úton örvendezve hazaviszi. Hazaviszi és meghívja a barátait ünnepelni.

A példázat lényege, hogy Isten szereti megmenteni az elveszettet. Szereti megmenteni a bűnösöket. Nem azokat menti meg, akik igazak, és akiknek rendben van az életük, hanem azokat, akik egyszerűen rosszak. Megmenti a rendetleneket, nem azokat, akik meg vannak győződve magukról, hogy tiszták.

Ha Isten a bűnösök megmentésében tevékenykedik, akkor azt kell elvárjuk, hogy az imaházaink tele legyenek bűnösökkel – azokkal, akik még mindig kóborolnak és azokkal, akiket nemrég talált meg az Úr. Ha a gyülekezeteink az Isten elveszettek iránt való vágyakozását fejezi ki, akkor azok tele lesznek olyan emberekkel, akiken láthatóak az elkóborolt évek nyomai. Ez azt jelenti, hogy a gyülekezet nem egy veszélytelen és egyszerű környezet. Nem biztos, hogy olyan emberekkel van tele, akik jól vannak. Lehet rendetlen. Rendetlennek kell lennie. Adj hálát Istennek, ha – ilyen értelemben – rendetlen.

Forrás: <http://www.challies.com/articles/is-your-church-messy-enough>

A Szolgatárs a Twitteren:
twitter.com/szolgatars